

Liisa-tarhurin joulukuun tarinoita

Vuoden viimeinen päivä saa ajatukset risteilemään moneen suuntaan. Useammin sitä katsoo taaksepäin elettyä elämää. Monenlaisia ajatuksia tämän vuoden miettiminen palauttaa mieleen. Eipä vuosi sitten vuodenvaihteessa arvannut, miten maailma muuttuu jo helmikuussa. Olimmehan vielä koronan ympäröimässä maailmassa, jolloin ajatukset ja huolet liittyivät taudin muutoksiin ja uutisiin. Ei sitä tavallinen tallaja arvannut, mitä kaikkia muutoksia Venäjän vihamielinen käyttäytyminen sai aikaan. Tuntui useasti, että jokin arvaamaton ja tuntematon pahan voima olisi astunut ihmisten elämään ja vaikeuttanut tavallista arkea.

Mieltälämmittävä on ollut se, että ihmisten auttamishalu on lisääntynyt, ja monella tavalla on tuettu ja autettu ukrainalaisia täällä Suomessa ja siellä sodan keskellä eläviä. Monet asiat ovat muuttuneet, ja saa nähdä, jäävätkö ne muutokset pysyviksi ihmisten elämään. Kaikkia koskettava hintojennousu on varmaan sellainen, joka jää pysyväksi asiaksi ihmisten elämään. Ehkä meitä ihmisiä pitää kouluttaa kovalla kädellä, jolloin huomaamme, että moni asia on turha; energiaa voi säästää, reissuja voi vähentää, kulutusta tarkentaa, ja kaikki nämä ja monet muut asiat muuttuessaan auttavat myös luontoa, jonka osa me ihmiset olemme ja käytämme sitä aika suruttomasti omiin ehkä turhiinkin tarpeisiin. On hyvä katsoa tulevaisuuteen ja todeta kuten vanhanajan ihmiset joulun jälkeen, että kohta on juhannus! On yritettävä ajatella elämää eteenpäin ja luottaen, että valoisimmat ajat ovat edessä muutenkin kuin keväisien päivien piteneminen ja valon määrän lisääntyminen.

Joulu on takanapäin ja uusia muistoja on taas tullut. Tämä tarhuri on viettänyt 55 joulua omassa kodissa erilaisissa ajanjaksoissa, riippuen millaisessa iässä esimerkiksi lapset ovat olleet. Nyt muutoksen tuulet puhaltelivat ja mummi meni tyttären perheen luo Savoona. Aika samalla tavalla ja samoja asioita tehden joulu vietettiin, mutta uusiakin asioita tuli kuvioihin. Aina muutokset eivät ole negatiivisia, vaikka sitä näin vanhana usein ajattelee niin olevan. Pitää vain uskoa, että uudet asiat elämässä ja muutokset yleensä luovat uusia sivuja muistojenkirjaan.

Joulukukkia tarhuri sai useampia, ja ne ovat tuottaneet iloa pitkään, kun kukat ovat avautuneet eri aikaan. Liisanpäivänä sain timanttianaksen, joka on kauniilla punaisella värillään lisännyt joulun tunnelmaa. Olen kastellut sitä muutaman kerran kukan keskellä olevaan "supploon", josta vesi sitten imeytyy kasvin käyttöön. Sain kaksi amaryllistä. Toinen, valkea, tuli jo pari viikkoa ennen joulua, joten se kerkesi sopivasti kukkaan jouluksi. Joulunalusviikolla saatu toinen amaryllis kasvattaa tosi hitaasti vartta ja siinä olevia nappuja. Ehkä viikon päästä ensimmäinen kukka aukeaa. Vanha amaryllisensipuli yllätti! Olin kasvattanut viime kesänä vanhoja amaryllisen sipuleita lehtikompostissa, josta sitten kylmän tullessa nostin astiaan ja vein viileään autotalliin. Siellä ne menettivät lehtensä ja viettivät aikaa hyllykön alla. Kun menin toimittamaan muuta asiaa sinne, niin huomasin yhden sipulin kasvattaneen pitkiä lehtiä ja kukkavanan. Ne kaikki olivat kyyryssä hyllyn alla. Lehtivihreää ei ollut yhtään, vaan ne olivat kalvakan vaaleita. Laitoin kasvin ruokkuun ja toin kasvillampun alle, ja nyt se on saanut vihreyttä ja kohta aukaisee ensimmäisen kukan.

Viimevuotinen joulutähti - valkea - oli kesän kasvihuoneessa aina syyskylmiin asti. Huomasin, että sen ylälehdet alkoivat vaalentua, joten se oli saanut vahingossa 14 tunnin pimeyden. Kun toin sen sisälle, niin en jatkanut sen pimeässä pitämistä, vaan toin sen

valoisaan. Jotakin tapahtui, aivan kuin se ei tietäisi, että pitääkö verholehtien tulla valkoisiksi vai ei. Varmaan olisi pitänyt jatkaa sitä pimeässä pitämistä, jotta se olisi selkeästi ruvennut vaalentamaan lehtiä! No, taas on kokeiltu, ja ihmettelyn aiheita tuli lisää.

Taas pelastin pari kasvia alepöydästä, kun halvalla sain! Isoja jouluruusuja, joissa oli vielä vihertäviä kukkia paljon. Ne olivat oikein hyvinvoivia. Maksoivat euron kappale, joten yritän talvettaa ne, ja istutan sitten pihalle. Joskus aiemmin olen saanut jouluna ostetut menestymään keväeseen saakka, ja niistä on tullut nopeasti isot ja rehevät kasvit.

Lintuja on taas syötetty, mutta vähän harmittaa, kun auringonkukansiemenet ovat enemmän kuin puolet kalliimpia kuin edellisenä vuonna. Olen katsellut kun mummot ja papat pyörivät ja ihmettelevät kaupoissa, että mitä ostaisi linnuille, kun kaikki on niin kallista. Lintujen seuraaminen ja ruokkiminen on monelle eläkeläiselle päivänpiristystä, ja nyt sekin alkaa olla liian kallista. Olen syöttänyt linnuille pähkinärouhetta sekä talipalloja ja -pötköjä. Ostin myös pussillisen sekasiemeniä, joita laitan maahan. Nyt menneellä viikolla ilmestyivät keltasirkut, joita varten ostin niitä.

Rusakot ovat valloittaneet kuusenalusen, josta olen alaoksat leikannut pois. Ne pitävät jo nyt juhlia siellä, vaikka ei taida vielä olla kiima-aika. Ne tammaavat sen alustan ihan kovaksi, ja ympärillä olevat pallotuijat ovat hätääkärsimässä. Olen suojannut pensaita ja puita vielä tarkemmin kuin edellisenä talvena, mutta varmaan rusakot silppuavat pensasruusuja, angervoja ja muita pensaita, joita en peitä. Keväällä on taas paljon tasotettavaa, kun niiden järsimiä pensaita siistin.

Ruukkujen matka kompostiin on alkanut. Monet kukat kestävät jouluun asti, mutta sitten ne kuivuvat ja kuolevat. Nyt en ole polttanut valoja pelakuille, kun pitää säästää energiaa. Muina vuosina olen pitänyt kasvivaloa 3-4 tuntia illassa, mutta näen, että eivät ne tavalliset pelakuut niin arvokkaita ole, että pitäisi energiaa tuhlaata niiden vuoksi. Olohuoneessa palaa yleisvalona kasvivalo 6-7 tuntia illassa, mutta muille ikkunoille en ole niitä viritellyt. Pitää nyt yrittää säästää sähköä, kun halpa sähkösopimus loppui joulukuun alussa. En tiedä vielä, kuinka paljon sähkölasku nousee nyt, kun olen siirtynyt pörssisähkökäyttäjäksi.

Pitää yrittää kääntää katsetta valoisampaan tulevaisuuteen kevätauringon pilkahduksen myötä! Ja uskoa niin kuin nuoruudessa jonkun epäonnen jälkeen, että kyllä se aurinko risukasaankin paistaa! On mukava, kun on tämä puutarhaharrastus, niin sen myötä on paljon muuta mukavaa ajateltavaa, johon ei maailmanmeno vaikuta. Luodaan ajatukset keväeseen ja sen tuomiin uusiin mahdollisuuksiin, siemenien ym. muodossa.

Oikein toivorikasta uutta vuotta ja voimia tulevaan puutarhakauteen!